

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมจังหวัด อุบลราชธานี เกี่ยวกับข้อมูลการส่งเงินสมทบ

ผู้อุทธรณ์

: นาย<mark>ก.</mark>

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดอุบลราชธานี

สำนักงานประกันสังคม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายก็.

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ที่ อบ ๗๕๒๐๑ /๑๓๒ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ถึงสำนักงานประกันสังคม จังหวัดอุบลราชธานี แจ้งว่า ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลเกษม ในฐานะเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ ๒๗๗/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๑/๒๕๕๘ ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน ๓ ราย ชำระเงินคืนแก่องค์การบริหาร ส่วนตำบลเกษม ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันคดีถึงที่สุด แต่บุคคลดังกล่าวเพิกเฉยทำให้ราชการเสียหาย เป็นอย่างมาก ประกอบกับหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๓๐.๗/๑๐๗ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๒ (๕) กำหนดให้ส่วนราชการดำเนินการอื่นใดในการบังคับคดีและการสืบหาทรัพย์สิน ของลูกหนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อราชการ ดังนั้น เพื่อให้การ บังคับคดีตามคำพิพากษาขององค์การบริหารส่วนตำบลเกษมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมิให้ ราชการต้องขาดประโยชน์อันพึงได้จากการชำระหนี้ตามคำพิพากษา องค์การบริหารส่วนตำบลเกษม จึงขอทราบข้อมูลการส่งเงินสมทบของลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน ๓ ราย ที่อยู่ในความดูแล ของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดอุบลราชธานี้ เพื่อนำไปประกอบการดำเนินการบังคับคดีต่อไป

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดอุบลราชธานี มีหนังสือ ที่ อบ oomo/๕๔๖๕ ไม่ลงวันที่ มิถุนายน ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลการนำส่งเงินสมทบของบุคคล ทั้ง ๓ ราย ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเกษมขอมานั้น มี ๒ รายที่เคยมีการนำส่งข้อมูลเงินสมทบในอดีต แต่ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อ มูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นข้อมูลที่นายจ้างและลูกจ้างผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์จะให้เปิดเผย ต่อบุคคลภายนอก ตามมาตรา ๑๕ (๖) และการเปิดเผยอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

คำสั่ง ที่ สค 🖢 🗲 /๒๕๖๔

ได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) ประกอบกับมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดให้หน่วยงาน ของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐหรือ บุคคลอื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดอุบลราชธานี ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรุ่มการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กุ่ฎหมาย สำนักงานประกันสังคมจังหวัดอุบลราชธานี มีหนังสือ อบ ๐๐๓๐/๗๖๖๕ ลงวันที่ ๑๗ สิ่งหาคม ๒๕๖๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ส่งข้อมูล ข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยมาเพื่อประกอบการพิจารณา และชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลการนำส่ง เงินสมทบอยู่ภายใต้กฎหมายสองฉบับ คือ พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยในเอกสารข้อมูลการนำส่งเงินสมทบ จะประกอบด้วยข้อมูล งวดเดือนที่นำส่งเงิน เลขประจำตัวประชาชนของบุคคล และเลขรหัส ๑๐ หลักของนายจ้างที่สามารถระบุนายจ้างได้ อัตราค่าจ้างของบุคคล อัตราเงินสมทบที่นำส่งเข้า กองทุน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะบอกถึงประวัติการทำงาน ฐานะทางการเงินของบุคคล จึงเห็นว่าเข้าข่าย เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นข้อมูลที่นายจ้างและลูกจ้างผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์จะเปิดเผยต่อบุคคลภายนอก ตามมาตรา ๑๕ (๖) และการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) ประกอบกับมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญั่ติเดียวกันนี้ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ข้อมูลการนำส่งเงินสมทบซึ่งประกอบด้วยข้อมูลตามที่ระบุไว้ข้างต้น เป็นข้อมูลที่สำนักงาน ประกันสังคมได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามฟระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งเข้าข่าย เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของนายจ้าง อันเป็นข้อเท็จจริงตามปกติวิสัยของนายจ้างที่จะพึงสงวน ไว้ไม่เปิดเผย ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว หากมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ของเจ้าหนึ้จะกระทบต่อการทำงานของสำนักงานประกันสังคม นายจ้างและลูกจ้างจะขาดความเชื่อถือต่อระปบประกันสังคมได้ ขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงาน ประกันสังคมมีสภาพเป็นหน่วยงานติดตามุ่ชำระหนี้ของลูกหนี้ในมุมมองของหน่วยงานและ บุคคลภายนอก

คำสั่งที่สุด ๒๙ /๒๕๖๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการส่งเงิน สมทบของลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน ๓ ราย ที่อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักงานประกันสังคม จังหวัดอุบลราชธานี กรณีดังกล่าวมีประเด็นที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะขอให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารหรือไม่ ข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้อุทธรณ์เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเกษม มีหนังสือในนาม องค์การบริหารส่วนตำบลเกษมถึงสำนักงานประกันสังคมจังหวัดอุบลราชธานี ขอข้อมูลข่าวสาร ตามอุทธรณ์เพื่อดำเนินการบังคับคดีลูกหนี้ตามคำพิพากษาขององค์การบริหารส่วนตำบลเกษม คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า รั่ฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔๑ (๑) บัญญัติให้บุคคลและชุมชนมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะ ในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ความหมายของคำว่าบุคคลตามมาตรานี้เมื่อพิจารณาจากโครงสร้าง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่กำหนดรับรองและคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนไว้ใน หมวด ๓ ซึ่งใช้ชื่อหมวดว่า "หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย" ย่อมแสดงให้เห็นว่า ผู้ทรงสิทธิตามมาตรา ๔๑ นี้หมายถึงเฉพาะบุคคลหรือนิติบุคคลเอกชนเท่านั้น ไม่รวมถึงหน่วยงานของรัฐ ซึ่งสามารถใช้อำนาจดำเนินการต่าง ๆ ตามกฎหมายได้ด้วยตนเอง ประกอบกับพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดให้สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐ เป็นของบุคคลเอกชน ดังความในมาตรา ๑๑ ว่า †...บุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการ และคำขอ ของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามสมควร ให้หน่วยงานของรัฐ ผู้รับผิดชอบจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอ..." นอกจากนี้เหตุผลที่ระบุในหมายเหตุ ท้ายพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่าง ๆ ของรัฐอันเป็นสิ่งจำเป็นในระบอบประชาธิปไตย กฎหมายฉบับนี้ จึงมีวัตถุประสงค์ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแล ของหน่วยงานรัฐ มิได้มุ่งหมายให้สิทธิแก่หน่วยงานของรัฐในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความ ครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานรัฐด้วยกัน ด้วยเหตุว่าการขอข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงาน ของรัฐด้วยกันนั้น ย่อมเป็นไปตามระเบียบแบปแผนและธรรมเนียมปฏิบัติของทางราชการหรือตามที่ กฎหมายกำหนด ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารในฐานะหน่วยงานของรัฐหรือเพื่อประโยชน์ของ หน่วยงานของรัฐ จึงมิอาจใช้สิทธิตามพระร่าชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะรับไว้พิจารณาได้

คำสั่ง ที่ สค 🖢 🗸 /๒๕๖๔

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีค่ำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา และให้จำหน่ายออกจาก สารบบอุทธรณ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทจิรา เอี่ยมมยุรา)

หัวหน้าคณะที่ ๔

(นายนิรวัชช์ ปุณณกันต์)

กรรมการ

(บายบที่ ทับบถี่

กรรมการ

พลตำรวจโท

กรรมการ

(วราวุธ พวชยการ)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายมานะ วีระอาชากุล)

วันที่ 🖢 🗞 ตุลาคม ๒๕๖๔

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ